

"நினைவு தினத்தை சக்திசாலியான தினத்தின் ரூபத்தில் கொண்டாடுங்கள் "

இன்று பாப்தாதா தன்னுடைய அனைத்து அன்பிலேயே ஐக்கியமாகியிருக்கும் குழந்தைகளைப் பார்த்து குழந்தைகளின் அன்பிற்கு மறுமொழி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். எப்பொழுதும் தந்தைக்குச் சமமாக படைப்பவராக மற்றும் வரம் அளிப்பவராக ஆகுக! எப்பொழுதும் விஷ்வ கல்யாணகாரி, விஷ்வ இராஜ்ய அதிகாரி ஆகுக. எப்பொழுதும் மாயா, இயற்கை மற்றும் அனைத்து சூழ்நிலைகளின் மேல் வெற்றி அடைப்பவராக ஆகுக! இன்று பாப்தாதா அனைத்து வெற்றி அடையும் குழந்தைகளின் நெற்றியின் நடுவே வெற்றியின் திலகம் பிரகாசமாக இருப்பதாக பார்க்கிறார். அனைத்து குழந்தைகளின் கைகளில் இதே வெற்றிக் கொடியைப் பார்க்கிறார். ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்தின் ஓசையாக "வெற்றி எங்களுடைய பிறப்புரிமை ஆகும்" என்ற இந்த முழக்கம் ஒலிப்பதாக கேட்கிறோம். இன்று அமிர்தவேளையில் அனைத்து குழந்தைகளின் அன்பு மற்றும் ஆவஹானத்தின் (பாபவை அழைத்தல்) இனிமையிலும் இனிமையான பல்லவியை கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். பிரிந்து சென்ற துடித்துக் கொண்டிருக்கும் தூர தூரத்திலிருக்கும் கோபிகைகள் நதிக்குச் சமமாக கடலில் ஒன்றரக்கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாப்தாதாவும் குழந்தைகளின் அன்பின் சொரூபத்தில் ஒன்றரக்கலந்து விட்டார். ஒவ்வொருவரின் இனிமையிலும் இனிமையான முத்து இதயத்தின் மாலையாக பாப்தாதாவின் கழுத்தை நிரப்பி விட்டது. ஒவ்வொருவரின் விதவிதமான எண்ணம் வகை வகையான இனிமையான இசையின் ரூபத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது கூட நாலாபுறங்களிலிருந்தும் அனேக குழந்தைகள் பாப்தாதாவிற்கு நினைவின் மாலையை அணிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய நாளை நினைவு தினத்தின் கூடவே சக்திசாலியான தினம் என்றும் கூறுகிறார்கள். இன்றைய இந்த நினைவு தினத்தில் எப்படி தொடக்கத்தில் பாப்தாதா குழந்தைகளின் தலையில் ஞானக் கலசத்தை வைத்தார், சாகார பாபா மூலமாக சக்திகளுக்கு உடல், மனம், பொருளை தானமாக உயில் எழுதிக் கொடுத்தார், அதே போலவே சாகார உடல் மூலமாக சாகார பங்கின் கடைசி நேரத்தில் சக்தி சேனைக்கு உலக நன்மை காரியத்திற்கான வில் பவரின் (ஆத்ம பலத்தின்) வில் (உயில்) கொடுத்தார். சுயம் தான் சூட்சும வதன வாசியாகி சாகாரத்தில் குழந்தைகளைப் பொறுப்பாளர் ஆக்கினார். எனவே இது சக்திசாலியான தினம் ஆகும்.

இன்று தந்தை அனைத்து குழந்தைகளின் அன்பை, சப்தத்திலிருந்து விலகி தனக்குள் நிரப்பிக் கொண்டே இருக்கிறார். இந்த நேரம் நாலாபுறங்களிலும் அனைவரின் புகார்கள் மற்றும் ஆவஹானம் செய்யும் ஓசை மிகவும் சக்திசாலியாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் அனைவருக்கும் கேட்கிறதா? புதுப்புது குழந்தைகளுக்கு பாப்தாதா விசேஷ ரூபத்தில் அன்பின் பிரதிபலனைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். எப்படி பழைய குழந்தைகளுக்கு இரட்டை இன்னிள்களின் லிஃப்ட் கிடைத்தது, அதே போல் புதிய குழந்தைகளுக்கு குப்தமான (மறைவான) உதவியின், பிராப்தியின், அனுபவத்தின், குஷியின் பொக்கிஷத்தின் விசேஷ லிஃப்டை பாப்தாதா கிஃப்டாகக் கொடுக்கிறார். அவர்களுடைய அனேக புகார்களை சேவை மற்றும் எப்பொழுதும் உடன் இருப்பதின் அனுபவம் மூலமாக புகார்களை ஊக்கம் உற்சாகத்தின் ரூபத்தில் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். எப்படி புதுக் குழந்தைகளுக்கு விசேஷமாக தந்தை மற்றும் சேவை மேல் பற்றுதல் இருக்கிறது. அதே போல் பாப்தாதாவிற்கும் புதுக் குழந்தைகள் மேல் விசேஷ சகயோகத்தின் பார்வை இருக்கிறது. தந்தையும் அந்த மாதிரி குழந்தைகளின் அதிசயக் காரியத்தை மகிமை பாடிக் கொண்டிருக்கிறார். நல்லது.

அனைத்து அன்பிற்குரிய, எப்பொழுதும் ஒரு தந்தையின் அன்பில் ஐக்கியமாகி இருக்கக்கூடிய, பாப்தாதாவை வெளிப்படுத்தக் கூடிய, அனைத்து ஆத்மாக்களிடமிருந்தும் வெற்றி அடைந்ததற்கான வெற்றி மாலையைப் பெறுவதற்கு உரியவர் ஆகியிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு அந்த மாதிரி வெற்றி அடையும் தந்தைக்குச் சமமான அனைத்துக் குணங்களை சாகார ரூபத்தில் பிரத்யக்ஷம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு, அனைத்து சித்திகளை சேவைக்காக ஈடுபடுத்துபவர்களுக்கு, அந்த மாதிரி விஷ்வ கல்யாணகாரி பாப்தாதாவிற்கும் இதய சிம்மாசனதாரியாக இருக்கும் அதிகாரி குழந்தைகளுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

இன்று குழந்தைகளின் விசேஷ சொருபமாக என்ன இருந்தது? அன்பின் சொருபத்தின் கூடவே புகார்களையும் கொடுத்தார்கள். எப்படி தந்தை ஞானக்கடலாக இருக்கிறார் என்றால், கடலின் விசேஷமம் என்ன? எவ்வளவு அலைகளோ அந்த அளவே அமைதியாகவும் இருக்கும். ஆனால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு விசேஷங்களும் இருக்கின்றன. அதே போலவே தந்தைக்குச் சமமாகுபவர்களிலும் வெளிப்படையாக நினைவு சொருபம் மற்றும் உள்ளே சக்தி சொருபம் என்ற இந்த விசேஷம் இருக்கிறது. எவ்வளவு சாகார சொருபத்தில் நினைவு சொருபமோ அந்த அளவே உள்ளே சக்தி சொருபம் இருக்க வேண்டும். இரண்டிற்கும் சேர்ந்தே சமநிலை இருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி சமநிலை இருந்ததா? எப்படி நேரமோ மற்றும் எப்படி தினமோ அந்த மாதிரி சொருபமும் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் இரண்டின் சமநிலையின் சொருபம் தெளிவாகத் தென்பட வேண்டும். இது தான் ஆன்மீகத்தன்மை. தன்னுடைய பாகத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கூடவே பார்வையாளர் என்ற மனநிலையும் இருக்கட்டும். பார்வையாளரின் மனநிலை இருப்பதினால் தன்னுடைய பாகத்தையும் மிகச் சரியாக செய்வார்கள். ஆனால் பாத்திரத்தின் சொருபம் ஆகமாட்டார்கள் அதாவது பாத்திரத்தின் வசம் ஆக மாட்டார்கள், வில் பவர் (ஆத்ம பலம்) இருக்கும்.

என்ன விரும்புகிறீர்களோ, எந்த நேரம் விரும்புகிறீர்களோ, அந்த மாதிரி தன்னுடைய சொருபத்தை தாரணை செய்ய முடிய வேண்டும். இதைத் தான் வில் பவர் என்று கூறுவது. அன்பு சொருபத்திலும் சக்திசாலியான சொருபம் சேர்ந்தே நிரம்பியிருக்க வேண்டும். அன்பில் மட்டும் சொருபம் ஆகிவிடுவது, இது லௌகீகத்தன்மை ஆகிவிட்டது. அன்பு சொருபத்தின் கூடவே சக்திசாலியான சொருபமும் இருப்பது தான் ஆன்மீகத் தன்மையாகும். எனவே சக்திசாலி சொருபத்தின் கடைசி காட்சியாக பற்றுதலை வென்று நினைவு சொருபத்தில் இருப்பது என்பதை காண்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கடைசி பரீட்சை தான் நினைவுச்சின்னத்திலும் மகிமை ரூபத்தில் இருக்கிறது. இதைத் தான் நடைமுறையில் செய்து காண்பித்திருக்கிறார் (பிரம்மா பாபா). சாகார சம்மந்தம் எதிரில் இருந்த போதிலும் உள்ளடக்கும் சக்தி மற்றும் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி, இந்த இரண்டு சக்திகளின் சொருபத்தைப் பார்த்தோம். ஒரு பக்கம், அன்பை உள்ளடக்குவது, இன்னொரு பக்கம் மீதமிருக்கும் கடைசி கணக்கு வழக்கை சகித்துக் கொள்ளும் சக்தியினால் முடிப்பது. உள்ளடக்கவும், சகித்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். இரண்டின் சொருபத்தை செயலில் பார்த்தோம். தந்தைக்கு குழந்தைகள் மேல் அன்பு இருப்பதில்லையா? அன்பின் கடலாக இருந்தபோதிலும் அமைதியாக இருக்கிறார். தன்னுடைய உடலிலிருந்தும் விலகிய நிலை, இது தான் கடைசி நிலை ஆகும். இதை நடைமுறையில் காரியம் செய்து காண்பித்தார். இதே இரவு நேரமாகத் தான் இருந்தது இல்லையா? கடைசி பரீட்சையில் நடைமுறையில் முதல் நம்பரில் வந்தார் இல்லையா. சொருபத்தில் கொண்டு வருவது சுலபமாக இருக்கும். ஆனால் உள்ளடக்குவது இதில் வில் பவர் வேண்டும். உள்ளடக்கும் அனைத்து பங்களையும் பார்த்தோம். கர்மத்தின் விளைவை அனுபவிப்பதிலும் உள்ளடக்குவது மற்றும் அன்பையும் உள்ளடக்குவது. இது தான் வில் பவர் ஆகும். இதே வில் பவரை கடைசியில் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தார். நல்லது.

தனிப்பட்ட சந்திப்பு - "மாற்றத்திற்கான மூல ஆதாரம் - ஒவ்வொரு விநாடியும் சேவையில் பிஸியாக இருப்பது"

மஹாரதிகளின் ஆன்மீக உரையாடலில் விசேஷமாக என்ன ஆன்மீக உரையாடல் நடக்கிறது? மஹாரதிகளின் ஆன்மீக உரையாடலில் அதிகப்பட்சமாக நேரத்திற்கு தகுந்தாற்போல் மாற்றம் எப்படி ஏற்பட வேண்டும் என்ற இந்த விஷயம் தான் இருக்கிறது. நேரம் மற்றும் தன்னைப் பார்த்து என்னவாகும்? என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆனால் மாற்றத்திற்கான மூல ஆதாரம் ஒவ்வொரு விநாடியும் சேவையில் பிஸியாக இருப்பது. எந்த நேரமாக இருந்தாலும் அதை சேவைக்காகத் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மஹாரதிகளின் மனதில் எப்பொழுதும் இருக்கட்டும். தன்னுடைய உடல், உடலின் அவசியமான காரியத்திலும் நேரத்தை கொடுக்கிறீர்கள் என்றாலும் தனக்காக செலவழித்துக் கொண்டே மனதால் உலக நன்மையின் சேவையை சேர்த்தே செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை வாய்மொழி மற்றும் காரியத்தில் செய்ய முடியவில்லை என்றால் மனதில் நன்மை பயக்கும் பாவனையின் எண்ணம் இருக்கிறது என்றாலும் அதுவும் சேவையின் பாடத்தில் சேமிப்பாகிவிடும்.

பக்தி மார்க்கத்தில் பெரிய வள்ளல் என்று யாரைக் கூறுவார்கள். யார் தனக்காக இன்றி ஒவ்வொரு பொருளையும், ஒவ்வொரு நேரத்தையும் மற்றவர்களுக்கு தானம், புண்ணியம் செய்வதற்கு

ஈடுபடுத்துகிறாரோ அவர் தான் பெரிய வள்ளல் என்று கூறப்படுகிறார். இல்லை என்றால் வள்ளல் என்று கூறப்படுகிறார். யார் அழியாத தானம் செய்து கொண்டே இருக்கிறாரோ, யார் எப்பொழுதும் தானம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார் என்றால் அவரை பெரும் வள்ளல் என்று கூறுவது. அதே போலவே தனக்காக நேரத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே நான் உலக சேவையில் இருக்கிறேன் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்படி மேடையில் எப்பொழுது அமர்கிறார்களோ அப்பொழுது நான் இந்த நேரம் சேவையின் மேடையில் இருக்கிறேன் என்ற முழு நேரமும் விசேஷ கவனம் இருக்கும். மெத்தனம் இருக்காது. சேவையில் முழு கவனம் இருக்கும். அதே போலவே தன்னை சேவையின் மேடையில் இருப்பதாக எப்பொழுதும் புரிந்து கொள்ளுங்கள், இதன் மூலமாகத் தான் மாற்றம் ஏற்படும். தன்னில் என்னென்ன பலஹீனங்கள் அனுபவம் ஆகிறதோ அவை அனைத்தும் இந்த சேவைக் காரியத்தில் நிரந்தரமாக இருப்பதினால் சேவையின் பலன் சொருபமாக மற்ற ஆத்மாக்களின் உள்ளப்பூர்வமான ஆசீர்வாதத்தின் பிராப்தி மற்றும் குணமகிமை ஏற்படுகிறது. அதன் பிராப்தியின் ஆதாரத்தினால் குஷி இருக்கிறது. மேலும் அதன் ஆதாரத்தினால் இன்னும் பிஸியாக இருப்பதினால் அந்தக் குறை முடிவடைந்து விடும். அப்படி பரிவர்த்தனை ஆவதற்கான சாதனம் இது தான். இதைத் தான் ஒருவர் இன்னொருவரின் கவனத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்காக ஈர்க்கிறார்கள். அப்படி நினைவு யாத்திரையில் நிலைத்திருப்பது இதுவும் தற்சமயம் உலக நன்மை செய்பவரின் நிலைக்கேற்றபடி சேவையில் சேமிப்பாகிவிடும். ஏனென்றால் இப்பொழுது மகாரதிகளுக்கு நினைவு யாத்திரையை தனக்காக மட்டுமின்றி அனைவரின் நன்மை மற்றும் அனைவரின் சேவைக்காக இருக்க வேண்டும். சுயம் அனுபவம் செய்வதற்கான நேரமோ மிக அதிகமாக கிடைத்தது, ஆனால் இப்பொழுது மகாதானி மற்றும் வரதானியின் நிலையாகும்.

மகாரதியின் பரிபாஷையாக என்ன இருந்தது? மகாரதி என்றால் இரட்டை கிரீடம் அணிந்தவர். அதாவது இரட்டை சேவாதாரி. தனதின் மற்றும் அனைவரின் சேவையின் சமநிலை இருக்கட்டும். அவரைத் தான் மகாரதி என்று கூறுவோம். குழந்தைகளுக்கு குழந்தைப்பருவத்தின் நேரம் தனக்காக இருக்கும் மற்றும் பொறுப்புள்ள ஆத்மாக்களின் நேரம் சேவைக்காக இருக்கும். அப்படி குதிரைப்படை மற்றும் காலாட்படையினரின் நேரம் தனக்காக அதிகமாக செல்லும். அவர்களே சில நேரம் நன்றாக தாரணை செய்வார்கள், சில நேரம் தாரணையில் தோல்வி அடைந்து கொண்டே இருப்பார்கள், சில நேரம் தீவிரமான முயற்சியில், சில நேரம் சாதாரண முயற்சியில் இருப்பார்கள். இந்த நேரம் இந்த சம்ஸ்காரத்தோடு யுத்தம் என்றால், அடுத்த நேரம் அடுத்த சம்ஸ்காரத்தோடு யுத்தம் இருக்கும். அவர்கள் தனக்காக அதிகமான நேரத்தை இழப்பார்கள். ஆனால் மகாரதி அந்த மாதிரி செய்ய மாட்டார்கள். எப்படி குழந்தைகள் பொம்மைகளுடன் விளையாடவும் செய்வார்கள், உருவாக்கவும் செய்வார்கள், பின்பு உடைத்தும் விடுவார்கள். இதுவும் தன்னுடைய சம்ஸ்காரம் என்ற பொம்மையோடு சில நேரம் விளையாடுவது, சில நேரம் உடைத்துப் போடுவது, சில நேரம் உருவாக்குவது, சில நேரம் வசமாகி விடுகிறார்கள் மற்றும் சில நேரம் அதை வசமாக்கி விடுகிறார்கள் ஆனால் இது குழந்தைப் பருவத்தின் அடையாளம் ஆகும், மகாரதியினுடையது அல்ல. நல்லது.

வரதானம் - ஒரு தந்தையை தன்னுடைய உலகமாக்கி எப்பொழுதும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும்,

பாடிக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் பறந்து கொண்டிருக்கும் மகிழ்ச்சி நிறைந்தவர்கள் ஆகுக.

பார்வை மூலம் உலகம் மாறிவிடுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி உங்களுடைய ஆன்மீகப் பார்வையினால் உலகம் மாறிவிட்டது. மேலும் இப்பொழுது உங்களுக்காக தந்தை தான் உலகமாக இருக்கிறார். முந்தைய உலகம் மற்றும் இப்பொழுதைய சம்ஸ்காரத்தின் வித்தியாசம் ஏற்பட்டு விட்டது. முன்பு உலகத்தில் புத்தி அலைந்து கொண்டிருக்கிறது, இப்பொழுது தந்தையே உலகமாகி விட்டார் என்றால் புத்தி அலைவது நின்று விடுகிறது. எல்லைக்கப்பாற்பட்ட பிராப்திகளை செய்விக்க கூடிய தந்தை கிடைத்து விட்டார் என்றால் வேறு என்ன வேண்டும்? எனவே சிரித்துக் கொண்டு, பாடிக் கொண்டு, பறந்து கொண்டு எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சி நிறைந்தவர்களாக இருங்கள். மாயா அழ வைத்தாலும் அழக்கூடாது.

கலோகன் - மனம் சுத்தமாக இருக்கிறது என்றால் விரும்பியது கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும்.

அனைத்து பிராப்திகளும் இயல்பாகவே உங்கள் எதிரில் வரும்.